

Tony Garnier

Bijna dertig jaar aan de zijde van Bob Dylan

Volgend jaar gaat hij zijn dertigste jaar bij Bob Dylan in, als bandleider en live- en studiobassist. Dat is een prestatie op zich, als je weet hoe wispelturig de folkzanger kan zijn. Daarnaast viel Tony Garnier van de ene klus in de andere en zijn cv leest als een popencyclopedie. Van Chuck Berry en leden van The Band tot en met Tom Waits, Loudon Wainwright III, Paul Simon, Dr. John en de Saturday Night Live Band.

Het lijkt even of ik mijn leven als De Bassist-medewerker ingeruild heb voor die van pakweg James Bond, als ik me aan de receptie van een zeer luxueus hoofdstedelijk hotel meld, waar ik de schuilnaam van ons interviewonderwerp noem. Zoals veel grote namen, houden Bob en zijn band van een beetje privacy. Even later staat de verre van op een geheim agent lijkende Tony Garnier glimlachend voor me. Onderweg naar een cafeetje in Oud-Zuid haalt hij herinneringen op aan optredens met zijn voormalige band Asleep At The Wheel, op tournee met Emmylou Harris, in Amsterdam in 1976. Net als nu wisselden zon en hagel elkaar af en ruim veertig jaar later vluchten wij ook van terras naar café met ons kopje koffie om te schuilen voor een plotse linge winterse bui. Met Tony Garnier doe je geen interview. Tony vertelt en jij luistert, om misschien af en toe bij te sturen. In twee uur tijd vat hij zijn muzikale leven samen, met voor ons de zware taak om het terug te brengen naar slechts een handvol pagina's. 'Waarom ik zoveel klussen had? Ik was altijd op twintig plekken tegelijk en dan is de kans groter dat je op het juiste moment op de juiste plek bent', vat Garnier zijn geheim lachend samen.

Tony's familie komt uit het muzikale New Orleans en opa D'Jalma gaf zelfs les aan Louis Armstrong. 'Hij leerde Satchmo noten lezen.' Opa speelde onder meer viool en trompet, maar net als de meeste muzikanten had hij er een baan naast. Armstrong vroeg hem mee toen hij New Orleans verliet om het te maken, maar D'Jalma had dertien kinderen te onderhouden, dus hij bleef achter in 'the Big Easy'. Ook de ouders van Tony waren muzikaal. 'Mijn moeder speelde kerkorgel, dus met twee klavieren en baspedalen, daarbij zong ze. Die las dus vier notenbalken tegelijk. Mijn vader was net als opa timmerman, maar ook zanger. Mijn ouders speelden vaak in bejaardenhuizen en ze kregen daar de mensen aan het lachen. Tegenwoordig is dat een therapie, maar toen was gewoon nobel.'

Kalamazoo

'Ik werd vanaf mijn achtste op klarinetles gestuurd. Inmiddels waren we vanuit Minnesota, waar mijn moeder vandaan kwam, ►